

חתל מרחלת על כל העולם

השאר נמנות עליה גם פונדק דובי האוס ליד כפר-שמריהו או מיסעדת מיס חלי אביב. נוסף לזאת הוא שותף סמוי בכמה מיסעדות יוקרה אחרות. ומבצע עיסקות בר היקף של מיליונים. העיסקה הפיננסית האחרונה שלו היתה מכירת בית אוויוס בי תל-אביב שהיה קודם בבעלותו. בהופעתו החיצונית נראה דודו כמו

גאולה הגואלת

גאולה שמוס נולדה וגדלה בבית דתי בראש-פינה, עד שיום אחד סיפור לה ירדדים על נחמן פרקש, התמהוני הר נרף של ישראל, שנטה את אוהלו ליד ערף עתיק בוואדי לא הרחק מראש-פינה. זה היה לפני חמש שנים. "באותו לילה" סיפרה אחר-כך, "לא יכולתי להירדם. ידעתי שאני אהיה האשה שאשבור את בדידותו. וזאת עוד לפני שראיתי אותו אפילו פעם." וזה מה שקרה. כעבור ארבעה חודשים היא פגשה בו בחברת ידידים. חודשיים אחר-כך היא לבאה להתגרר עמו בוואדי. היא נענתה להזמנה.

"זה נראה לי טבעי לחלוטין: לעזוב בית, ציוויליזציה, לחיות תחת כיפת הים. הימים שביליתי שם עם נחמן פרקש המאושרים ביותר בחיי. אני יכולה לומר שזה היה ממש גן-עדן. היינו קמים עם זריחת השמש, מתרחצים במעיין, עושים מעט טריגלי יוגה. נחמן היה מלמד אותי קצת טיגלי. חשמל לא היה לנו. עם השקרי עה הלכנו לישון. לעיתים היינו צופים בזריחות של ירח מלא."

האידיליה הזו לא נמשכה זמן רב. פרקש המשיך להיות נרף על ידי נציגי החוק של חברה שלא הבינה אותו. גאולה הרתה לו ללדת ואף ילדה לו בן. אולם הסתבכויות תיו התכופות עם החוק הביאו לפירוד ביניהם.

לפני מיספר חודשים נדמה היה כי גאולה מצאה את גאולה מחדש. היא הכירה את שאול וייצמן, בנו של אלוף (מיל.) עזר וייצמן, ובין השניים התפתחה אהבה לוחטת, מהסוג עליו קוראים רק ברומן גים. תקופה מסוימת הם עברו אף לחיות יחד. נדמה היה שגאולה מסוגלת להעניק לשאולי, שהיה חסר מנוחה מאז נפצע בי ראשו במלחמת ההתשה, את האושר הר נכסף.

אלא שאז, לפני מיספר שבועות אירע האסון. שאולי נפצע שנית בתאונת-דרכים. פציעתו השניה החמירה את מצבו. כמו בפעם הראשונה הוא הצליח שוב להתאושש, אולם כדי לשקמו היה צורך לשלחו לבית-לוינסטין ברעננה.

גאולה, שהגורל התאכזר אליה בשנית, לא נטשה את שאולי. יום יום היא באה אליו לרעננה, לטעמו, לשוחח עמו. לסייע בשיקומו. זוהי תמונה נוגעת ללב, לראותה שם מדי ערב, וישבת ליד הגבר שאהבה ונפשה, מחזיקה בידו, מביטה לתוך עיניו ומעניקה לו את הדברים שהוא צוק להם עתה יותר מכל: המון המון חום ויחס ואהבה.

גאולה שמוס
ג'העדן האבוד

חיה ודודו אהרוני
עוזרת לילה

צייד העושר

איזה פדרו מכסיקאי. מה שמוסיף לתדמית זו, מלבד עורו השחום, הוא גם לבושו הסגוני ושרשרות הזהב הכבדות התולות על צווארו.

דודו, המגדיר את עצמו כמסעדן, הרפת-קן, צייר, חוואי וצייד, עבר בחייו כמה גילגולים עד שהגיע למה שהגיע. הוא נגד בין העוני לעושר כמה פעמים, ורק לפני חמש שנים חתם למעשה קבע על הצד של העשירים. והוא מתפלל שמולו לא יתהפך שוב.

לפני 15 שנה היה דודו אחד מנעריי הזוהר של תל-אביב. כבר אז היתה לו יאכטה פרטית, סירת-מירוץ ומכונית-ספורט מפוארת, שמשכה אחריה המון חתיכות. אלא שמולו בעסקים באותה תקופה לא האיר לו פנים, הוא הפסיד כל מה שהיה לו ונאלץ לוותר על כל המתרחות והזוהר.

דודו שמע על הזהב המתגלגל ברחובות באמריקה, וירד לאסוף אותו שם. הוא עבד בכל עבודה אפשרית, ממלצרות ועד נהיגת מוניות. אבל אלת-המזל חייכה אליו כשהיה רכובה על גבי אופנוע. כשהתחיל לייבא אופנועים לארצות-הברית ראה חיל בעמלו, ואסף מספיק כסף כדי לרכוש וילה עם שתי בריכות-שחייה במקום אחת. באר תם ימים הוא היה מהמר בלאס-ווגאס.

צד דובים באלסקה ומשתוף בבהמאס. בר קר אחד התנדף הכל כמו בוועת-סבון. עסקיו נכשלו והוא נותר נקי מנכסים. הוא נכרצה מילחמת ששת-הימים. הוא רצה להתנדב ולחזור ארצה, אבל אמרו לו שאין צורך בו. במקום זה אסף כספים בשביל הבוגס. אבל אז הגיע למסקנה ש ישראל יקרה לו וזוהר. הוא פתח פונדק צנוע, שגשרף כמה פעמים בידו ביריונים.

בהזדמנות זו גם חטף קצת מכות מפני שלא היה מוכן לשלם פרוטקשן. בצד עסי קי המזון החל להתעסק גם בעסקי דלא-ניידי והפך שוב לסיפור הצלחה.

אבל לא צריך להתייחס לסיפור הזה כאל הזמנה למחול. דודו תפוס חוק, רעיי-תו חיה, היא אומנם מושגיקית לשעבר, אבל כזאת שלבושה כיום במיטב ההידור של בתי-האופנה האירופאים. נוהגת מכונית צמודה מדגם פורד גרנדה — כך שמי שלא רוצה להידרס, שתבוא לפניו ויפנה של דודו — אבל רק כדי לאכול סטייקים.

ביתם הכפרי של חיה ודודו, בו הם מגדלים את שני ילדיהם, הוא כבית-כפר אנגלי. יש שם מטפלת נפרדת לכל ילד, עזירת ליום ועוזרת ללילה, ושני גננים הר מטפחים את הגן ואת בריכות הדגים הר פוורת בו. בשטח הגן פזורים כלובי טווי-סיים מהיבירעין ותוכים. הגן המרהיב, שי תוכנן כיצירת אמנות, משתרע על פני חמישה דונם וכל סנטימטר בו מנוצל ור מחושב עד הסוף.

מלבד הגן יש לדודו גם חווה שם הוא מגדל את כבשי המארינו היקרים ואת אוויו הפיטום למסעותיו. יש שם גם כל-בים וסוסים. אבל אלה שייכים לתחביבו השני — הצייד.

השני — הצייד.

שלא תאמינו למי סיספר לכם שלהיוולד למישפחה ברוכת-ילדים, זה צרה לכל הר חיים. דודו אהרני (38) הוא ההוכחה החיה לכך שגם ממשפחות במצוקה, עם הרבה ילדים בקצת חדרים, יכולים לגדול מיליונרים. הוא נולד למשפחה בוכארית ותיקה בירושלים, כאחד מעשרה ילדים ו-17 תראו איפה הוא היום.

דודו הוא בעל רשת מיסעדות, שבין

של חוקי-לארץ וסיכויים לקאריירה והצלחה בין-לאומית, ויתרה עדי על הנסיעה כיוון שאיננה מוכנה לעזוב את יובל אפילו ליום אחד. ההשגחה האישית חשובה לה יותר מכל.

עובדה: היא ויתרה בלי לחשוב פעמיים על מה ששחקנים אחרים לא היו מוותרים עליו בקלות כה רבה. כמו שאתם יכולים להבין, אהבתה הר גדולה של עדי נתונה היום לגבר אחד בלבד: בנה יובל. אין בליבה כרגע מקום לאף אהבה מסוג אחר, ואם העניין הזה משריד משהו, אני יכולה להרגיע אותו: מעולם לא נראתה עדי פורחת ויפה כמו עכשיו, כשהיא מגלמת את תפקיד האמא.

הקשיים היחידים העומדים בדרכה הן ההופעות, המתקיימות ברובן בירושלים, בפני קהל של תיירים, מה שמאלץ אותה להיפרד מדי ערב מיובל הקטן-שהיא הר הורה היחיד שנותר לו, אחרי שאלדד שרם פרש מהפרודוקציה. אמנם הוא נשאר עם מטפלת צמודה, אך בתום ההופעות, ממחרת עדי לשוב לביתה כמו אידישע מאמע אמיתית.

בגלל מסירותה המופתית של עדי, תיאליץ עכשיו להקת התיאטרון שהיא מופיעה עמה, לחפש לה רות מואביה ושהה. הר להקה עומדת לפני נסיעה לסיבוב הופעות באירופה ובארצות-הברית חלום שכל שחר קן ישראלי שואף אליו. למרות הפיתויים

קורבנה של אם יהודיה

לפני תשעה חודשים, זכתה השחקנית זמרת עדי קפלן בתפקיד חיה. בקומפוזיציית משותפת עם המלחין אלדר שרם, היא הפכה אמא לבן חמוד בשם יובל, ותסכימו עמי שלהיות אמא זה פוליטיים ג'וב. אבל אני לא מכירה הרבה אמהות במקצוע שלה. שהי מוכנות לוותר בגלל הג'וב הזה על תפקיד ששחקנים אחרים מחכים לו שנים רבות.

למרות שתפקיד האם גוזל ממנה זמן רב, מככבת עדי היום במחזמר האנגלי רות המואביה, בו היא מומרת ומשחקת באנגרית את התפקיד הראשי לצידם של שחקני גים בריטים ואמריקאים.

לפני שלבשה עדי את דמותה של רות הגיורת היא הספיקה להופיע ערב ערב בפיאנו-באר תל-אביבי, שם שרה ופרטה על הפסנתר להנאתה והנאת כולם. יום אחד חלתה, כשהחלימה וחזרה לעבודה הסתבר לה שהפסנתר שלה נתפס בידי אחר. היום יש לה הרבה יותר סיפוק מ-תפקידה החדש בתיאטרון. למרות שהיא מומרת שירים רציניים, להבדיל מהסינגל האנטימי של הפיאנו, ומשחקת בצורה מאד דראמטית, לא נתקלה עדי, לדבריה, בקשיים מיוחדים בקפיצה מואנר אחד ל-מישנה.

עדי ויובל קפלן
ילד בבית — קאריירה בחוק